

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 883

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
91.	— Hotărâre pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Biroului permanent al Senatului	2
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
53.	— Hotărâre pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților	3
54.	— Hotărâre privind validarea unui mandat de deputat	3
55.	— Hotărâre pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 158 din 21 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.....	4–8

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor
Biroului permanent al Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 26 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Cazanciuc Robert-Marius	— Grupul parlamentar al PSD
2. Stănescu Paul	— Grupul parlamentar al PSD
3. Guran Virgil	— Grupul parlamentar al PNL
4. Cîmpeanu Sorin-Mihai	— Grupul parlamentar al PNL

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Humelnicu Marius	— Grupul parlamentar al PSD
2. Anastase Roberta-Alma	— Grupul parlamentar al PNL
3. Cernic Sebastian	— Grupul parlamentar al USR
4. Lavric Sorin	— Grupul parlamentar al AUR

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Dunca Marius-Alexandru	— Grupul parlamentar al PSD
2. Puiu Ovidiu	— Grupul parlamentar al PSD
3. Vlad Sergiu-Cosmin	— Grupul parlamentar al USR
4. Tánczos Barna	— Grupul parlamentar al UDMR

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 septembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 2 septembrie 2024.
Nr. 91.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 22 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul deputat Suciu Vasile-Daniel, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, se alege în funcția de președinte al Camerei Deputaților.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 septembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

București, 2 septembrie 2024.
Nr. 53.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind validarea unui mandat de deputat**

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 94 alin. (13) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 232 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare, și având în vedere raportul Comisiei de validare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează mandatul de deputat al domnului Udriște Iuliu-Alin, declarat supleant la alegerile din 6 decembrie 2020, în Circumscripția electorală nr. 27 Mehedinți, pe lista Partidului Național Liberal, pe locul devenit vacant ca urmare a demisiei domnului deputat Popescu Virgil-Daniel.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 septembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE-DANIEL SUCIU

București, 2 septembrie 2024.
Nr. 54.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor
Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 24 și 25 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților următorii deputați:

Manole Petre-Florin	— Grupul parlamentar al PSD
Popa Ștefan-Ovidiu	— Grupul parlamentar al PSD
Bode Lucian-Nicolae	— Grupul parlamentar al PNL
Țoiu Oana-Silvia	— Grupul parlamentar al USR

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Camerei Deputaților următorii deputați:

Peța-Ștefănescu Eliza-Mădălina	— Grupul parlamentar al PSD
Buican Cristian	— Grupul parlamentar al PNL
Șerban Gianina	— Grupul parlamentar al AUR
Ganț Ovidiu-Victor	— Grupul parlamentar al minorităților naționale

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Camerei Deputaților următorii deputați:

Mărgărit Mitică-Marius	— Grupul parlamentar al PSD
Popa Alexandru	— Grupul parlamentar al PNL
Pop Tudor-Rareș	— Grupul parlamentar al USR
Seres Dénes	— Grupul parlamentar al UDMR

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 septembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE-DANIEL SUCIU

București, 2 septembrie 2024.

Nr. 55.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 158

din 21 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. c)
din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Societatea Mira Telecom — S.A. din București în Dosarul nr. 29.450/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 107D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 325D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014, excepție ridicată de Societatea Vasrom — S.R.L. din Dej

în Dosarul nr. 895/1.285/2018/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate și pentru cabinet individual de insolvență, Tod Sergiu Dan, în calitate de practician în insolvență desemnat în cauză. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public și partea prezentă arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 325D/2020 la Dosarul nr. 107D/2020, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată. Totodată, arată că există jurisprudență în materie, spre exemplu, Decizia nr. 39 din 16 februarie 2023, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, însă în cauza de față sunt formulate critici de neconstituționalitate în raport cu prevederi constituționale suplimentare față de cele reținute în decizia menționată, spre exemplu, art. 21 din Legea fundamentală, cu precădere în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, prin prisma lipsei de predictibilitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014 pentru autorul planului de reorganizare. În acest context, arată că în procedura insolvenței se înregistrează un tabel definitiv și, în 30 de zile de la publicarea acestuia, părțile care au vocație pot să înregistreze un plan de reorganizare, iar, potrivit art. 133 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, acest plan de reorganizare trebuie să prevadă un program de plăți, un tratament corect și echitabil pentru creditorii defavorizați și o analiză din care să reiasă că varianta de reorganizare este mai favorabilă decât varianta de faliment. Așadar, înainte de ședința de vot asupra planului de reorganizare, autorul acestuia trebuie să prevadă, potrivit dispozițiilor supuse controlului de constituționalitate, care sunt creditorii care vor vota planul sau care îl vor respinge, astfel încât acest plan de reorganizare să conțină un tratament corect și echitabil, în funcție de intenția de vot, cerință ce este imposibil de realizat. Prin urmare, autorul planului de reorganizare nu cunoaște intenția de vot, astfel încât să își adapteze conduita și să propună un plan de reorganizare corect și echitabil. De asemenea, aplicarea textului de lege criticat face imposibile votarea și confirmarea unui plan de reorganizare în situația în care există creditorii defavorizați: astfel, dacă un creditor superior în ierarhia creanțelor va vota negativ împotriva planului, autorul planului, prevăzând acest aspect, în virtutea tratamentului corect și echitabil, va trebui să stabilească pentru ceilalți creditorii sume mai mici decât în cazul în care s-ar aplica procedura falimentului, situație care va conduce inevitabil la respingerea planului de reorganizare.

8. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, context în care apreciază că normele criticate sunt clare, nu aduc atingere prevederilor constituționale menționate în susținerea excepției și se înscriu în ansamblul cerințelor prevăzute de legiuitor în considerarea asigurării unui tratament corect și echitabil, principiu care stă la baza planului de reorganizare. O astfel de prevedere corespunde noțiunii „regula priorității relative”, recunoscută și de legislația europeană, care a fost transpusă la nivel național prin Legea nr. 216/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Decizia civilă nr. 2.185/A din 17 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 29.450/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, excepție ridicată de Societatea Mira Telecom — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat în contextul unui litigiu întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 107D/2020.

10. Prin Decizia civilă nr. 1 din 13 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 895/1.285/2018/a1, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014**, excepție ridicată de Societatea Vasrom — S.R.L. din Dej într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat în contextul unui litigiu întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 325D/2020.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile criticate, prin lipsa criteriilor de calitate a legii, sunt susceptibile de a determina participanții la procedura insolvenței să propună un plan de reorganizare fără fundamente economice și fără să țină seama de principiile aferente procedurilor de insolvență, cu precădere de principiul maximizării gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor și de principiul privind acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a societății, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară. În virtutea art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014, trebuie propus un plan care să țină cont de un element complet străin și care nu poate fi anticipat în mod rezonabil, respectiv votul unei anumite categorii de creanțe care beneficiază în cadrul procedurii de plata creanței într-un procent mai mare decât în cazul falimentului. Astfel, dispozițiile legale criticate conduc, într-o interpretare strictă, la propunerea unui plan de reorganizare care să prevadă plata creanțelor în aceeași măsură ca în cazul falimentului, pentru a evita o eventuală neconfirmare a planului ca urmare a votului negativ al unei categorii de creanțe, cu excepția creanțelor chirografare. Acest mod de abordare intră în conflict cu însăși ideea de reorganizare a unei societăți și cu interesul creditorilor ca prin implementarea unui plan de reorganizare să primească mai mult decât în faliment. În acest context, se susține că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate creează posibilitatea ca orice categorie de creanțe, cu excepția creanțelor chirografare, să poată, prin votul lor, indiferent de procentul total din masa credală al creanței acestora, să ducă la falimentul unei societăți debitoare în situația în care orice creanțe inferioare ca rang obțin în cazul reorganizării mai mult decât în cazul falimentului, aspect ce este contrar caracterului concursual al procedurii de insolvență, care imprimă regula că majoritatea creditorilor decide soarta debitorului, iar nu o categorie de creanțe minoritară. De asemenea, se învederează că soluția legislativă criticată, analizată în contextul general aplicabil cu privire la votarea și confirmarea planului de reorganizare, apare ca fiind echivocă, contradictorie și conduce la interpretări diferite și, prin urmare, nu respectă principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, cu precădere cerința previzibilității legii în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil. În contextul criticilor de neconstituționalitate sunt menționate jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia principiilor pretins a fi încălcate, precum și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă**, în Dosarul nr. 107D/2020, opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că prevederile criticate își au aplicabilitatea în coroborare cu alte norme cuprinse în Legea nr. 85/2014, spre exemplu, cu cele cuprinse în art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 care stabilesc condițiile pe care un plan de reorganizare trebuie să le îndeplinească, printre care se află și aceea că fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan. În acest context, se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

13. **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 325D/2020, opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile criticate respectă exigențele cuprinse în dispozițiile constituționale menționate în susținerea acesteia.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că dispozițiile criticate sunt în strânsă legătură cu cele care stabilesc condițiile pe care un plan de reorganizare trebuie să le îndeplinească, fiind menite să se conformeze principiilor care stau la baza procedurii insolvenței, aspect ce nu poate conduce la neconstituționalitatea acestora, mai ales că procedura insolvenței nu garantează confirmarea planului de reorganizare prin simpla sa existență, ci aceasta decurge din îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege. În acest context, se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins: „(2) *Tratament corect și echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: [...]*

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nicio categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 138 alin. (3), nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului.”

19. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră principiul legalității (în componenta privind calitatea legii), ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare. De asemenea, este menționat art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate fac parte din secțiunea 6 — *Reorganizarea* din capitolul I — *Dispoziții comune* al titlului II — *Procedura insolvenței* din Legea nr. 85/2014. Procedura de

reorganizare începe cu propunerea unui plan de reorganizare de către categoriile de persoane prevăzute de lege (debitorul, cu aprobarea adunării generale a acționarilor/asociaților; administratorul judiciar; unul sau mai mulți creditori, deținând împreună cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv de creanțe). Planul va putea să prevadă fie restructurarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinație a celor două variante de reorganizare. Planul de reorganizare va indica și cuprinde: (i) perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului; (ii) măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și a directorilor; (iii) în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor, categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate, tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate, ce despăgubiri urmează să fie oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment etc.

21. Potrivit art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, judecătorul-sindic soluționează, deodată, printr-o singură sentință, obiecțiile cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cererile de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare și cererea de confirmare a planului de reorganizare în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Planul este confirmat dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții, printre care și aceea că fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul să fie supusă unui tratament corect și echitabil prin plan. În acest context, Curtea observă că în discuție sunt aduse două probleme, respectiv (i) categoria de creanțe defavorizate și (ii) tratamentul corect și echitabil pentru toate categoriile de creanțe defavorizate, care implică anumite cerințe.

22. Față de această împrejurare, Curtea constată că nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate constă în faptul că textul supus controlului de constituționalitate ar fi contrar principiului legalității, întrucât lipsa criteriilor de calitate a legii conduce la nerespectarea principiilor aferente procedurilor de insolvență, cu precădere a principiului maximizării gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor și a principiului privind acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară, întrucât la propunerea planului de reorganizare trebuie să se țină seama de votul aferent creanțelor defavorizate, dar care nu poate fi anticipat în mod rezonabil de cei care întocmesc planul. În acest context, Curtea învederează că cele două principii amintite nu sunt singurele care stau la baza procedurilor de insolvență, ci acestea își găsesc efectivitatea alături de alte principii, cum ar fi principiul asigurării unui tratament egal al creditorilor de același rang, principiul asigurării unei proceduri eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri etc. și care au aplicabilitate prin normele cuprinse în Legea nr. 85/2014, inclusiv prin cele supuse controlului de constituționalitate.

23. În ceea ce privește principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează, respectiv că actul normativ trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, iar accesibilitatea, din punct de vedere formal, are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative de rang infraconstituțional și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, în acest

sens, spre exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 16—20 și 26). Prin urmare, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Având în vedere principiul generalității legilor, Curtea a reținut că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (deciziile Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015, paragrafele 16—18, precitată, nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

24. Mai mult, dreptul, ca operă a legiuitorului, nu poate fi exhaustiv, însă, pe baza principiilor aplicabile sistemului de drept, acesta lasă posibilitatea persoanelor îndrituite într-un anumit domeniu să interpreteze legea și recunoaște judecătorului competența de a tranșa ceea ce a scăpat atenției legiuitorului, printr-o interpretare judiciară, causală a normei. Sensul legii nu este dat pentru todeauna în momentul creării ei, ci trebuie să se admită că adaptarea conținutului legii se face pe cale de interpretare — ca etapă a aplicării normei juridice la cazul concret. Astfel, interpretarea autentică, legală poate constitui o premisă a bunei aplicări a normei juridice, prin faptul că dă o explicație corectă înțelesului, scopului și finalității acesteia, însă legiuitorul nu poate și nu trebuie să prevadă totul. În concret, orice normă juridică, ce urmează să fie aplicată pentru rezolvarea unui caz concret, urmează să fie interpretată de subiecții de drept dintr-o anumită materie, precum și de instanțele judecătorești (interpretare judiciară și casuală) pentru a emite un act de aplicare legal (în acest sens, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016).

25. Or, potrivit legii, categoria de creanțe defavorizate este considerată a fi categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una dintre următoarele modificări: fie o reducere a cuantumului creanței și/sau a accesoriilor acesteia la care creditorul este îndreptățit potrivit legii, fie o reducere a garanțiilor ori reeșalonarea plăților în defavoarea creditorului, fără acordul expres al acestuia [art. 5 alin. (1) pct. 16 din Legea nr. 85/2014]. Astfel, în vederea confirmării planului de reorganizare a debitorului, pentru categoria de creanțe care suferă aceste modificări, legiuitorul instituie condiția ca, în cazul în care aceasta respinge planul, să fie supusă unui tratament corect și echitabil prin plan. Așadar, pentru a putea fi confirmat de judecătorul-sindic, planul de reorganizare trebuie să prevadă aplicarea unui tratament corect și echitabil pentru toate categoriile de creanțe defavorizate.

26. În ceea ce privește tratamentul corect și echitabil aplicabil categoriei defavorizate de creanțe care a respins planul, acesta există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: niciuna dintre categoriile care resping planul și nicio creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului; nicio categorie sau nicio creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale; în cazul în care o categorie defavorizată

respinge planul, nicio categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptate, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului; planul prevede același tratament pentru fiecare creanță în cadrul unei categorii distincte, cu excepția rangului diferit al celor beneficiare ale unor cauze de preferință, precum și în cazul în care deținătorul unei creanțe consimte la un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa [art. 139 alin. (2) din Legea nr. 85/2014]. În urma verificării respectării acestor cerințe și proceduri, care se validează de către judecătorul-sindic, și când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător, iar creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan (Decizia nr. 568 din 31 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 19 ianuarie 2024).

27. Astfel, din examinarea dispozițiilor legale rezultă că situația-premisă pentru ca dispozițiile art. 139 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 să devină incidente în procedura insolvenței este aceea ca o categorie de creanțe să suporte, prin planul de reorganizare, modificări sub aspectul reducerii cuantumului creanței și/sau a accesoriilor acesteia sau a garanțiilor ori sub aspectul reeșalonării plăților în defavoarea creditorului, fără acordul expres al acestuia, modificări care determină respingerea planului de către respectiva categorie de creanțe, considerată defavorizată. În aceste condiții, planul de reorganizare poate fi totuși confirmat dacă modificările operate asupra creanței defavorizate sunt compensate prin aplicarea unui tratament corect și echitabil, care implică, printre altele, primirea unei valori cel puțin egale cu cea care ar fi fost primită în cazul falimentului debitorului și primirea unei valori cel puțin egale cu cea care ar fi fost primită în cazul falimentului de către categoriile de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate care nu a acceptat planul de reorganizare. Așadar, legea prevede că, pentru a fi corect și echitabil, tratamentul aplicat prin planul de reorganizare trebuie să prevadă condiții adecvate și rezonabile pentru fiecare categorie de creanțe în parte, în funcție de poziția sa ierarhică stabilită de art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 (creanțe care beneficiază de drepturi de preferință, creanțe salariale, creanțe bugetare, creanțe aparținând creditorilor indispensabili și celelalte creanțe chirografare), astfel că nu poate conține condiții mai favorabile pentru categoriile de creanțe inferioare celei care, defavorizată fiind, a respins planul de reorganizare. Așadar, legiuitorul, atunci când a reglementat condițiile restrictive în care se poate aproba un plan de reorganizare (care prevede, după caz, nelimitativ, împreună sau separat, fie restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului, fie restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social, fie restrângerea activității prin lichidarea parțială sau totală a activului din averea debitorului), a impus mai multe cerințe speciale, printre care recunoașterea drepturilor existente ale creditorilor și respectarea ordinii de prioritate a creanțelor, având la bază un set de reguli clar determinate și uniform aplicabile (art. 4 pct. 6 din Legea nr. 85/2014) și asigurarea unui tratament egal între creditorii de același rang, recunoașterea priorităților comparative și acceptarea unei decizii a majorității, urmând să se ofere celorlalți creditori plăți egale sau mai mari decât ar primi în cazul următoarei alternative optime sau în faliment, după caz (art. 4 pct. 9 din Legea nr. 85/2014). Doar într-o manieră corectă și echitabilă reglementată poate fi maximizat gradul de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor și se poate acorda o șansă debitorului de a-și redresa eficient și efectiv afacerea, pentru menținerea activității economice și protejarea locurilor de muncă (Decizia nr. 39 din 16 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 8 iunie 2023, paragraful 20).

28. Față de această împrejurare, aplicând considerentele de principiu cu privire la principiul legalității, Curtea constată că nu sunt afectate prevederile constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, întrucât noțiunile

de bază în discuție sunt definite prin Legea nr. 85/2014, iar acestea își găsesc concretețea în coroborare cu întreg ansamblul legislativ în materie, care prevede că: (i) printre organele care aplică procedura se află și instanțele judecătorești și judecătorul-sindic și că (ii) persoanele care au calitate procesuală și care pot formula contestații și acțiuni în instanță pot face, potrivit legii, apărările necesare, aspecte ce fac parte din criteriile aferente dreptului la un proces echitabil.

29. De altfel, și jurisprudența Comisiei (Curții) Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Decizia din 10 martie 1981, pronunțată în Cauza *X împotriva Belgiei*, este în sensul că procedurile legale instituite în materia insolvenței, de principiu, nu reprezintă o privare de proprietate asupra bunurilor, ci o măsură de control al folosirii acestora, în concordanță cu interesul general, potrivit art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în acest sens, a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 17 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Luordo împotriva Italiei*, paragraful 67, și Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018, paragraful 32), considerente care sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

30. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale dezvoltate în dinamica controlului de constituționalitate, acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale în sensul prevăzut

32. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Mira Telecom — S.A. din București în Dosarul nr. 29.450/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și de Societatea Vasrom — S.R.L. din Dej în Dosarul nr. 895/1.285/2018/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 139 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

